

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗ - ΧΑΡΙΣΜΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Υπό

ΑΓΝΗΣ ΠΑΒΕΪ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ΚΡΗΤΗ

Ἀπολεσθεὶς πολιτισμὸς τῆς Ἀρχαιότητος

Ἐπάρχει ἐπιμήκης, στενὴ νῆσος πρὸς νότον τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἡ ὁποία πρὸ ἐξήκοντα ἑκατονταετιῶν ἦτο τὸ κέντρον ἑνὸς πολιτισμοῦ ὅστις διεκρίνετο διὰ τὸ ἐμπόριόν του, τὴν ἀρχιτεκτονικὴν του, τὴν γλυπτικὴν του, τὰ ἔργα μεταλλικῆς καὶ διακοσμητικῆς τέχνης, ἔργα ἀπὸ ἐλεφαντόδοντον, τὰ ὑφαντά του, τὰς ἀμφιέσεις του καὶ τὰς ὑγειονομικὰς του ἐγκαταστάσεις. Ἡ νῆσος αὕτη εἶναι ἡ Κρήτη, χωρὶς ἀμφιβολίαν τὸ λίκνον τοῦ πολιτισμοῦ ὁ ὁποῖος ἔδωκε εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν δυνατότητα νὰ δημιουργήσουν τόσον ἀριστοτεχνικὰ ἰδικόν των πολιτισμόν. Τὰ θαύματα τῆς Κρήτης ἦσαν ἀγνωστα καὶ δὲν τὰ εἶχε ἀντασθῆ ὁ ἐρευνητής, μέχρις οὗ κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ παρόντος αἰῶνος αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ Sir Arthur Evans καὶ τοῦ Jacques de Morgan ἀπεκάλυψαν τὰ ὑπὸ τὴν γῆν κρυμμένα ἀνάκτορα τῆς Κνωσσοῦ καὶ τῆς Φαιστοῦ.

Ἡ Κνωσσός, ἡ ὁποία προφανῶς ἦτο ἡ πρωτεύουσα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ Βασιλέως, ἀνεσκάφη ἀπὸ τὸν Sir Arthur Evans καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς πόλεις κτισμένες ἡ μία ἄνωθεν τῆς ἄλλης. Λέγουσιν τινὲς ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον ἡ κάθε μία νὰ εἶχε ἐπιχωματωθῆ ἀπὸ κανένα μέγαν σεισμόν, καὶ νὰ οἰκοδομήθηκε ἡ δευτέρα ἐπάνω ἀπὸ τὰ ερείπια τῆς πρώτης, καὶ ἀργότερα ἡ τρίτη ἐπάνω ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῆς δευτέρας. Σύγχρονοι ἱστοριογράφοι ἀναφέρουν τρεῖς περιόδους εἰς τὸν πολιτισμόν αὐτόν: τὴν παλαιότεραν, τὴν μεσαίαν καὶ τὴν τελευ-

ταίαν Μινωικὴν περίοδον· ἡ κάθε μία ἐξ αὐτῶν πάλιν ὑποδιαιρεῖται εἰς τρεῖς. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς εἶχε τελείως λησμονηθῆ, καὶ οὐδεμία γίνεται μνεῖα αὐτοῦ εἰς καμμίαν ἱστορίαν γραμμένην πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτῶν, καίτοι ἡ ἐν λόγῳ περίοδος ἐπεκτείνεται περίπου ἀπὸ τὸ 3400 μέχρι τοῦ 1200 π. Χ. Ὁ Βασιλεὺς ὠνομάζετο «Μίνως», ὅπως καὶ ὁ Αἰγύπτιος μονάρχης («Φαραώ»), ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπίθετον «Μινωικός», τὸ ὁποῖον πάντοτε ἀναφέρεται ὡσάκις γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀρχαίας Κρήτης.

Συνθήκαι ὑγιεινῆς εἰς τὰς οἰκοδομὰς

Ἡ κυρία πηγὴ τῶν πληροφοριῶν μας περὶ τῶν κατοίκων κατὰ τὴν χρονικὴν αὐτὴν περίοδον εἶναι τὸ ἀνασκαφὲν ἀνάκτορον τῆς Κνωσσοῦ, μεγαλοπρεπὲς πολυόροφον κτίριον μὲ τεράστιες σκάλες, μὲ λαβυρινθῶδεις διαδρόμους καὶ περιστύλια ἐκ ξύλου κυπαρίσσου, φανερῶνον ἐπιμελημένας οἰκιακὰς καὶ ὑγειονομικὰς ἐγκαταστάσεις τελείας ἀπὸ ἀπόψεως ἀερισμοῦ, ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, λουτήρας, νιπτήρας καὶ ἀποχωρητήρια μὲ τρεχοῦμενον νερὸ. Ὅλα αἱ ἀνωτέρω ἐγκαταστάσεις εἶναι τελειότεραι τῶν ὅσων εἶχον γίνεαι εἰς τὴν Εὐρώπῃν πρὸ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Λογοτεχνία καὶ εἰκαστικὴ τέχνη

Οἱ πληθυσμοὶ τῆς Μινωικῆς ἐποχῆς εἶχαν ἴδιον τρόπον γραφῆς, χρησιμοποιοῦντες 70 περίπου σημεῖα· τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δι' εἰκόνων γραφὴ των εἶχε ἐξελιχθῆ εἰς ἡχητικὴν. Σημαντικὸς ἀριθμὸς χειρο-

γράφων ἐπὶ πλακιδίων ἐξ ἀργίλου ἀνευρέθησαν.

Δὲν εἶναι ἀκόμη τίποτε γνωστὸν ἀπὸ τὴν δρᾶσιν των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς Ἰατρικῆς· δὲν ὑπάρχουν οὔτε εἰκόνας οὔτε γλυπτά ἐπιδεικνύοντα παροχὴν φροντίδων εἰς ἀσθενεῖς ἢ τραυματίας, ἐνῶ ὑπάρχουν πολλὰ πού παριστάνουν παίγνια, ἀθλητικὰς παιδιὰς, πολεμικὰ ἐπεισόδια, θρησκευτικὰς τελετάς, σκηνὰς ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Αὐλῆς καὶ ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν. Ἡμποροῦμε ὅμως ἀσφαλῶς νὰ ὑποστηρίξωμε πῶς ἄνθρωποι πού εἶχαν τόσοτεν τελείας ὑγειονομικὰς ἐγκαταστάσεις θὰ εἶχαν χωρὶς ἄλλο γνώσεις ἐπὶ τῶν μέσων διαφυλάξεως τῆς ὑγείας, καὶ τῆς θεραπευτικῆς.

Ἡ θέσις τῶν γυναικῶν

Ἀναμφιβόλως κατεῖχον τότε αἱ γυναῖκες περίοπτον θέσιν εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Πῶς ἄλλοιῶς θὰ εἶχον ἀνέλθει αἱ βιομηχανίαι ὑφαντῶν εἰς ἐπίπεδον τοιαύτης τελειότητος, ἢ καὶ ἡ μόδα τῶν γυναικείων φορεμάτων νὰ ἦτο τόσο πολυποικίλος; Αἱ τοιχογραφίαι καὶ τὰ ἀνάγλυφα παριστάνουν κυρίας εἰς ὑπόδοχὰς καὶ τελετάς μὲ πολὺ ἐξώμους περιβολὰς, μὲ ἐξαιρετικὰ στενὰς μέσες καὶ φαρδιὰς φοῦστες (μόδα πολὺ πλησιάζουσα πρὸς τὴν τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς), στολισμένες μὲ πολὺ καλλιτεχνικὰ ἐπεξεργασμένα κοσμήματα. Πολλὰ ἀπὸ τὰ μικρὰ ἀγαλμάτια κομφῶν κυριῶν εἶναι θαυμάσια ἀπὸ ἀπόψεως χρωματισμῶν καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας των. Αἱ κομμώσεις των ἀπετελοῦντο ἀπὸ ἄπταιστες μποῦκλες πού ἐπεφταν ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους των καὶ τὴν πλάτην των, ἀλλ' ἄφηναν τελείως ἀκάλυπτα τὰ στήθη των.

Τὸ ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ἐθεωροῦντο ποσῶς ὑποδεέστεραι τῶν ἀνδρῶν φαίνεται καθαρὰ εἰς τὴν τέχνην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἀπὸ τὴν ὠραιότητα καὶ τὰς ἐπιμελημένας ἐγκαταστάσεις τῶν διαμερισμάτων τῆς Βασιλίσσης εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Οἱ Κρήτες καλλιτέχνη παριστάνουν εὐγενεῖς κυρίας ὀρθίας ἐπὶ ἀρμάτων νὰ κρατοῦν ἀνὰ χεῖρας τὰ ἡνία, ἐπίσης καὶ νὰ κυνηγοῦν, καὶ θὰ ὑπῆρχαν ἀσφαλῶς καὶ γυναῖκες

πυγμάχοι καὶ ταυρομάχοι. Ἄλλοῦ πάλιν βλέπομε σκηνὰς ὅπου ἐμφανίζονται μέσα σὲ κήπους καὶ κισκία συναναστρεφόμεναι τοὺς ἀνδρας εἰς συγκεντρώσεις τῆς Αὐλῆς ἢ κοινωνικὰς συναναστροφάς, εἰς τελετάς μνηστείας, ὅπου ὁ καθεὶς ὀρθιος, μόνος, ἀτενίζει μὲ ὕφος πρόσχαρον τὸν ἄλλον, χωρὶς καμμίαν ξενίζουσαν ἐκδήλωσιν, εἰμὴ μόνον καταφανῆ ἰσότητα. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζομε ποῖον ρόλον ἔπαιζαν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ ἔργον τῆς περιφρουρήσεως τῆς ὑγείας τῆς γενεᾶς των. Ἐπὶ τοῦ παρόντος κατέχομε μόνον ὕλικὰ πειστήρια ἐπὶ θεμάτων ὑγιεινῆς.

Μῦθοι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν Κρήτην

Εἶπαμε ὅτι, καίτοι ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς παρατέθη ἐπὶ δώδεκα ἑκατονταετίας καὶ ἄνω, δὲν ἀναφέρεται τίποτε περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱστορίαν. Εὐρίσκομεν ἐν τούτοις πολλὰς πληροφορίας περὶ τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν εἰς τὰ μεγάλα ἔπη τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας. Εἶναι καταφανὲς ὅτι, τόσο θαυμάσιος πολιτισμὸς καὶ τοιαύτη καλλιτεχνικὴ ἀνθησις δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἐξελιχθῆ ἐπὶ τόσο μικρᾶς νήσου ἄνευ συνεχοῦς ἐπαφῆς τῆς μὲ ὑπερποντίους χώρας, ἐφ' ὅσον ἀναγκαστικῶς εἰσήγοντο πολλὰ ἀπὸ τὰς χρησιμοποιουμένας ὕλας. Πιθανολογεῖται ὅτι ἡ κυριαρχία τῆς Κρήτης ἐπὶ τῶν θαλασσῶν διήρκεσε ἐπὶ χίλια χρόνια τῆς χαλκίνης ἐποχῆς, καὶ διαβάζομε εἰς τὴν Ὀδύσειαν ὅτι «τὰ πλοῖα μὲ τὴν μαύρην πρῶραν ἔπλεον πρὸς τὴν Αἴγυπτον ὠθούμενα ἀπὸ τὴν δυνάμιν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν βροχῶν». Ἦρχοντο ἀπὸ τὴν Κρήτην; καὶ ἔχομε καὶ τὴν ἱστορίαν—ἐν εἶδει μύθου—περὶ ἐνὸς ἰσχυροῦ βασιλέως πού ζοῦσε μέσα σ' ἓνα λαβρυνηθῶδες ἀνάκτορον, εἰς τὸ ὅποιον εἶχε ἐγκλείσει ἓνα τρομακτικὸν τέρας γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μινώταυρος, διὰ τὴν τροφὴν τοῦ ὁποίου εἶχε ἐπιβάλει εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν καταβολὴν φόρου δι' ἀποστολῆς νέων καὶ νεανίδων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἴσως νὰ ἔχη καὶ κάποιαν βᾶσιν ἱστορικὴν. Εἰς τὸ ἔπος αὐτὸ γίνεται λόγος περὶ τοῦ πλοῦ τοῦ Θησεῶς διασχίζοντος τὴν θάλασσαν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ τέρατος, καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ Ἀριάδνη, κόρη τοῦ Μίνωος, τὸν καθωδήγησε μέσα εἰς τὸν

λαβύρινθον, καὶ πῶς ἐσκότωσε τὸν Μινώταυρον. Ἡ περιγραφή τῶν ἀνακτόρων, ὅπως μᾶς τὰ ἀφηγεῖται ὁ Ὅμηρος, συμφωνεῖ μὲ τὰ εὐρήματα τῆς Κνωσσοῦ.

Ἡ θρησκεία εἰς τὴν Κρήτην

Ἡ κυριώτερα θεὰ τῶν Κρητῶν ἦτο ἡ Θεὰ Μάνα, καὶ ἱερεῖαι φέρουν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ἐπαφήν μὲ τὴν Θεῖαν Δύναμιν. Ἡ Θεὰ εἶναι, ὡς φαίνεται, ἡ προστάτις τῆς τεκνοποιίας, καὶ πλεῖστοι ὅσοι τοιοῦτα εἶναι καὶ πολλὰ ἀγαλμάτια τὴν παριστάνουν ὡς θεὰν ὑπὸ μορφήν ὄψεως. Ἀναλογιζόμενοι ὅτι εἰς κάθε γνωστὴν θρησκείαν κάποια θεότης ὑπὸ μορφήν ὄψεως ἔχει σχέσιν μὲ τὰ γράμματα καὶ τὴν σοφίαν—εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρώπινου γένους—ὅτι ὁ ὄψις εἶναι συχὰ τὸ σύμβολον ἀνανεώσεως ἐφηβικῶν δυνάμεων καὶ ἀθανασίας, καὶ ὅτι εἶναι πράγματι τὸ καθ' ἑαυτὸ σύμβολον τῆς ἱατρικῆς τέχνης, προβάλλει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ εἶχεν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν σημασίαν διὰ τοὺς Κρήτας.

Ἴσως, ἂν ὑπῆρχε δυνατότης ἀποκρυπτογραφίσεως τῶν μινωικῶν εὐρημάτων, θὰ ἀπεκαλύπτοντο πολλὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα ἀπὸ ἀπόψεως ἱατρικῆς, τὰ ὅποια θὰ διεφώτιζον ἕξι μόνον ἐπὶ τῶν τότε ἀντιλήψεων καὶ συνθησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν περισσότερον προσφάτων ἐλληνικῶν ἐξελιξέων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀναγκαστικῶς ἀρκούμεθα εἰς τὴν διαπίστωσιν κρητικῶν ὑγιεινομικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματά μας ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἱατρικὴν των.

Συνθήκαι ὑγιεινῆς

Ἡ Κρήτη εἶναι νῆσος ἐκτεθειμένη εἰς καταρακτώδεις πτώσεις βροχῶν, συνεπῶς οἱ οἰκοδομοῦντες ἦσαν ὑποχρεωμένοι ν' ἀποδίδουν ἰδιαίτερον προσοχὴν εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἀποχετεύσεως τῶν συσσωρευομένων ἐκ τῶν καταιγίδων ὑδάτων. Κάτωθι τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσσοῦ ὑπάρχουν μεγάλοι ἀγωγοὶ εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Τὰ βρόχινα νερὰ ἀπὸ τὰ δώματα, ὡς καὶ τὰ ἀκάθαρτα νερὰ ἀπὸ τοὺς διαφόρους ὀρόφους, κατέρρεον διὰ μέσου μεγάλων σω-

λῆνων ἐντὸς ὑπογείων ἀποχετευτικῶν σωλῆνων, οἱ ὅποιοι ἦσαν δυνατὰτσιμεντωμένοι, κεκαλυμμένοι μὲ λεῖον λιθόστρωμα. Οἱ ὑπόνομοι ἦσαν πολὺ εὐρύχωροι, ὥστε νὰ ἐπιτρέπουν εἰς ἄτομον νὰ περιφέρεται ἀνέτως ἐντὸς αὐτῶν. Δύο διακλαδώσεις συνηνητῶντο καὶ ἐξεκενοῦντο ἐντὸς τοῦ κυρίου ὄχετοῦ, ὁ ὅποιος κατέληγε εἰς τὸν ποταμὸν καὶ παρελάμβανε καὶ ἄλλας συρροὰς ὑδάτων.

Δύο μεγάλα λίθινα φρεάτια εὐρίσκονται εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἀποχετευτικῶν σωλῆνων. Τὰ νερὰ τῶν γειτνιαζουσῶν στεγῶν ἔτρεχον ἐντὸς αὐτῶν διὰ μέσουτσιμεντωμένων σωλῆνων προσκεκολλημένων ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ περνοῦσαν δι' ἐλιγμῶν ἀπὸ δῶμα εἰς δῶμα. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἐφηρμόζετο διὰ τὰ σπίτια καὶ διὰ τοὺς δρόμους ἐντὸς τῶν πόλεων, καὶ τὰ βρόχινα νερὰ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ νὰ συμπαρασύρουν τὰ ἀκάθαρτα νερὰ ἀπὸ τοὺς λουτήρας καὶ τὰ ἀποχωρητήρια. Ἐπὶ παραδείγματι, παρατηρεῖται εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς Βασιλίσσης εἰς τὴν Κνωσσὸν ἐγκατάστασις εἰς τὸ ἰσόγειον, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνεται ὁμοίᾳ καὶ εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον. Ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ ἀγωγοῦ ὑπάρχει εἰς τὸν τοῖχον μία ἐσογὴ πού ἐπικοινωνεῖ μετ' αὐτοῦ διὰ δύο ὀπῶν. Ἐνδείξεις τινὲς ἤμποροῦν νὰ ἄγουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπῆρχε ἐκεῖ κινήτων πτερύγιον. Πάντως τὸ ἄνοιγμα ἄνωθεν τοῦ ἀγωγοῦ ἐξησφάλιζε ἐξάτμισιν καὶ ἀερισμόν.

Εἶναι ἐξ ἴσου καταφανὲς ἡ τελειότης τοῦ τρόπου συγκεντρώσεως τοῦ ποσίμου ὕδατος, καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις μαρτυροῦν ἀπόλυτον ἀρμοδιότητα τῶν ἐκτελεσάντων τὰ ἔργα. Ἀρμοδιὰ προσωπικότης ἐκφράζεται ἐπὶ τοῦ ἀποκαλυφθέντος ὑδραυλικοῦ συστήματος ὡς ἐξῆς: «Εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς Κνωσσοῦ ἔχει διατηρηθῆ πραγματικὸν μνημεῖον ὑδραυλικῆς τέχνης. Οὔτε ἓνας ἐκ τῶν κανόνων πού πρέπει νὰ τηροῦνται διὰ τὴν ἀναχαίτισιν καὶ τὴν διύλισιν τῶν ὑδάτων δὲν φαίνεται νὰ εἶχε παραλειφθῆ. Οἱ σωλῆνες εἶναι κατεσκευασμένοι καὶ τοποθετημένοι μὲ τέχνην ἀπαράμιλλον. Εἶναι ἀπὸ ἐκλεκτὸν καλοψημένον πηλὸν καὶ ἐνωμένοι μὲτσιμέντο τόσον ἐξαίρετικῆς ποιό-

τητος ὥστε ἀκόμη διατηροῦνται οἱ σύνδεσμοι. Τὸ ἐν ἄκρον εἶναι φαρδύτερον τοῦ ἄλλου, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι τελεία ἢ προσαρμογή, καὶ ὅπου ἐνώνονται εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ περιβλήματα ἀσφαλείας.

Εἶναι δυνατόν ν' ἀμφιβάλλη κανεὶς περὶ τοῦ ὅτι πληθυσμοὶ μὲ τόσον προηγμένον σύστημα ὑγειονομικῶν ἐγκαταστάσεων εἶχον καὶ ἀναλόγους ἰατρικὰς καὶ νοσηλευτικὰς ὑπηρεσίας; Πῶς ἐξηγεῖται τὸ ὅτι τόσον ἀκμαῖος πολιτισμὸς ἠμπόρεσε νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ νὰ μείνουν ἐπὶ αἰῶνας ἄγνωστοι αἱ πρόοδοι καὶ

αἱ ἐπιτεύξεις του; Προφανῶς ἐπέφερε ἡ φύσις κάποιαν μεγάλην συμφορὰν εἰς τὴν νῆσον—ἴσως σεισμόν, συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ πυρκαϊάν. Θὰ τὸ μάθωμε ποτέ, καὶ θὰ διαβάσωμε ποτέ χειρόγραφα σωθέντα ἀπὸ τὴν καταστροφὴν;

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θ' ἀναφανοῦν ἀναμφιβόλως πολῦτιμοὶ νέαι πηγαί, ὅχι μονάχα πρὸς πλουτισμὸν τῶν γνώσεων ποὶ κατέχομε περὶ τοῦ τότε κόσμου γενικῶς ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐπαγγέλματός μας (δηλαδὴ τῆς Νοσηλευτικῆς Τέχνης).

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ

Αἱ ἀρχαιεστίαι τοῦ Σ.Ε.Μ.Α.

Προκειμένου ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου νὰ λάβουν χώραν αἱ ἀρχαιεστίαι τοῦ Συλλόγου πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν Διοικητικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως τῷ ἀπὸ 15.12.55 Ν.Δ. «περὶ Συλλόγου Ἐπιστημόνων Μαιῶν», παρακαλοῦνται αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ θέσουν ὑποψηφιότητα Μαῖται, ὅπως ὑποβάλλωσι σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σ.Ε.Μ.Α.

Εὐχαριστήριον

Αἱ μετεκπαιδευόμενα Μαῖται τῆς περιόδου 1-21 Σεπτεμβρίου ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκφράσουν καὶ δημοσίως τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν εἰλικρινῆ καὶ συναδελφικὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν εὔρον, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν διδασκαλίαν ἀπὸ ὅλους οἱ ὅποιοι συνέβαλον, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὰς Διευθυνοῦσας ἀμφοτέρων τῶν Μαιευτηρίων Δίδας Χαράν Βογιατζάκη καὶ Ἄνναν Βαγιονῆ, ὡς καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς διδάσκοντας ἰατροὺς κ.κ. Νικόλαον Παπανικολάου, Α. Κομνηνόν, Δ. Ἀραβαντινόν, Σ. Οἰχαλιώτην, Ι. Καρπούζογλου καὶ κ. Παπαδάκη.

Ἄραββόνες

Ἡ Μαῖα Παναγιώτα Ξιάρχου καὶ ὁ κ. Δημήτριος Δημητρακόπουλος, λοχαγός, ἡραβωνίσθησαν.

Ἡ Μαῖα Σταυρούλα Βασιλάρα καὶ ὁ ἰατρός κ. Κωνσταντῖνος Σπηλιόπουλος ἡραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ἡ Μαῖα Χριστίνα Λύρα καὶ ὁ κ. Μάρκος Σαλινίδης ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ὁ κ. Παναγιώτης Πυρομάλλης, καθηγητῆς καὶ ἡ Μαῖα Ζωὴ Π. Δελλαπόρτα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ληξουρίῳ Κεφαλληνίας.

Βαπτίσεις

Ἡ Προϊσταμένη κ. Βασιλικὴ Παπαϊωάννου Δράκου ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τῆς καὶ τὸ ὄνομασε Χρῆστο.

Ἡ Μαῖα Σάρρα Ματζιάρη-Μπαλωμένου ἐβάπτισε τὸ κοριτσάκι τῆς καὶ τὸ ὄνομασε Αἰκατερίνη.

Διορισμοὶ

Αἱ Μαῖαι Ἐλένη Κοζύρη καὶ Βασιλικὴ Καραμανώλη διορίσθησαν εἰς τὸ Μαιευτήριον «Ἄλεξάνδρα».